

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 219.895 van 21 juni 2012
in de zaak A. 197.990/XII-6387**

In zake: Hannes DECONINCK
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Piet Vandecasteele
kantoor houdend te 8530 Harelbeke
Noordstraat 7
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de VZW INSTITUUT SPES NOSTRA
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Christian Vandenbogaerde en
Maarten Vandermeersch
kantoor houdend te 8500 Kortrijk
Burgemeester Nolfstraat 20

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 19 oktober 2010, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van het schoolbestuur van het Instituut Spes Nostra van 19 augustus 2010 om de over Hannes Deconinck delibererende klassenraad niet opnieuw samen te roepen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Diane Mareen heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 5 juni 2012.

Staatsraad Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Giovanni Havet, die *loco* advocaat Piet Vandecasteele verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Filip Geerts, die *loco* advocaten Christian Vandenbogaerde en Maarten Vandermeersch verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Diane Mareen heeft een met dit arrest andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoeker is tijdens het schooljaar 2009-2010 leerling in het eerste jaar van de eerste graad, optie sociale en technische vorming, in het Spes Nostra-Instituut te Kuurne.

De over hem delibererende klassenraad kent aan verzoeker op het einde van het schooljaar een oriënteringsattest B toe die verzoeker clausuleert “voor [het] 2^e jaar van de 1^e graad”.

Na overleg tussen de directie en de ouders van verzoeker, meldt de directie met een brief van 6 juli 2010 dat zij de klassenraad niet opnieuw zal samenroepen. De directie deelt ook mee dat de ouders “uiterlijk binnen de vijf werkdagen na de betekening van dit schrijven” bij de beroepscommissie een beroep kunnen instellen, indien zij hiermee niet akkoord gaan.

Op 12 juli 2010 richten de ouders van verzoeker hun bezwaren aan de beroepscommissie. Na hen te hebben gehoord, adviseert de beroepscom-

missie op 17 augustus 2010 om de delibererende klassenraad niet opnieuw samen te roepen.

Op 19 augustus 2010 sluit het schoolbestuur zich aan bij dit advies. Met een brief van 19 augustus 2010 laat de voorzitter van het schoolbestuur aan de ouders weten dat er geen reden is om de delibererende klassenraad opnieuw samen te roepen:

“Het schoolbestuur stelt vast dat de school werkelijk alles gedaan heeft wat van een school redelijk verwacht mag worden in de begeleiding van uw zoon, wat u voor de commissie uitdrukkelijk hebt beaamd.

Dat verder de beroepscommissie heeft vastgesteld dat de beslissing van de delibererende klassenraad afdoende gemotiveerd is om die beslissing te dragen, zelfs na rekening gehouden te hebben met de door u ingebrachte argumenten.

Het schoolbestuur is dan ook de overtuiging toegedaan dat de delibererende klassenraad op een meer dan zorgvuldige manier tot haar besluit is gekomen.

Naar het oordeel van het schoolbestuur is er derhalve geen reden de delibererende klassenraad opnieuw samen te roepen.”

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Exceptie

4. Verwerende partij werpt op dat het georganiseerd administratief beroep niet volgens de regels werd uitgeput omdat een beroep bij de beroepscommissie ingesteld moet worden binnen drie werkdagen na het overleg. Dit overleg had plaats op 5 juli 2010, het resultaat ervan is meegedeeld op 6 juli 2010, verzoeker heeft dit schrijven ontvangen op donderdag 7 juli 2010. Het op dinsdag 12 juli 2010 ingediend bezwaarschrift is niet tijdig en dus onontvankelijk aangebracht bij de beroepscommissie. Dat de beroepscommissie en vervolgens het schoolbestuur toch een advies heeft gegeven, respectievelijk een beslissing genomen, doet daaraan geen afbreuk, aangezien zij van de dwingende termijnen niet mogen afwijken.

Beoordeling

5. Artikel 35 van het decreet van 26 maart 2004 betreffende de openbaarheid van bestuur luidt:

“Een beslissing of een administratieve handeling met individuele strekking, die beoogt rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuurden of voor een ander bestuur, wordt slechts geldig ter kennis gebracht als tevens de beroepsmogelijkheden en de modaliteiten van het beroep worden vermeld.

Bij ontstentenis daarvan neemt de termijn voor het indienen van het beroep geen aanvang.”

6. Het volstaat verwerende partij eraan te herinneren dat zij verzoeker heeft meegedeeld dat hij over vijf werkdagen beschikte om het georganiseerd beroep bij de beroepscommissie in te stellen.

Zoals zij in de exceptie thans aangeeft het te weten, bedroeg de correcte verjaringstermijn slechts drie werkdagen. Deze foutieve mededeling van de geldende verjaringstermijn, moet *in casu* worden gelijkgesteld met het niet vermelden ervan en is onderworpen aan dezelfde sanctie.

Overeenkomstig artikel 35, tweede lid, van het openbaarheidsdecreet had de verjaringstermijn bijgevolg nog geen aanvang genomen en hebben de beroepscommissie en het schoolbestuur zodoende terecht in de loop van de administratieve beroepsprocedure verzoeker niet tegengeworpen dat zijn op 12 juli 2010 ingediend beroep laattijdig was.

7. De exceptie, die van het tegendeel uitgaat, faalt naar recht.

V. Onderzoek van het tweede middel

Uiteenzetting van het middel

8. Verzoeker voert in het tweede middel de schending aan van de motiveringsplicht en van de verplichting om met alle relevante gegevens van zijn

dossier rekening te houden, overeenkomstig artikel 5 van het besluit van de Vlaamse regering van 19 juli 2002 betreffende de organisatie van het voltijds secundair onderwijs (hierna: het organisatiebesluit).

Hij betoogt dat de weigering om de delibererende klassenraad opnieuw samen te roepen slechts uit stijlclausules bestaat. Hij wijst erop slechts één onvoldoende te hebben behaald, namelijk 47% voor Frans, en voor alle vakken samen geslaagd te zijn met een jaartotaal van 63%. Voor een onvoldoende bij het vak Frans in het TSO aldus een B-attest toekennen “is een stijlformule [die] niet meer inhoudt dan dat het halen van een tekort wordt gelijkgesteld met het niet behalen van [het] beoogde attest”.

Volgens verzoeker is ook niet voldoende rekening gehouden met de resultaten voor dagelijks werk; voorts is niet de mogelijkheid van een vakantietaak in overweging genomen ook al had hij daarom gevraagd. In het bijzonder gaat de delibererende klassenraad volledig voorbij aan het bijzondere aspect dat verzoeker een leerling is met leerstoornissen.

Verzoeker merkt nog op dat in het advies van de beroepscommissie ook enkel algemeen wordt gesteld “dat er afdoende gemotiveerd is” zonder dat er enige concrete motieven worden gegeven.

Beoordeling

9. Verzoeker heeft een oriënteringsattest B gekregen.

Een dergelijk B-attest betekent luidens artikel 39 van het organisatiebesluit “dat de leerling het leerjaar met vrucht beëindigd heeft in de betrokken onderwijsinstelling en derhalve tot het volgend leerjaar mag worden toegelaten, behalve in bepaalde onderwijsvormen en/of onderverdelingen” waarbij artikel 38, 1°, van hetzelfde besluit preciseert dat een leerling met vrucht het eerste leerjaar van de eerste graad beëindigt “indien hij in voldoende mate de doelstellingen die in het leerplan zijn opgenomen heeft bereikt en aldus bekwaam wordt geacht zijn studies voort te zetten in het volgend leerjaar”.

Die definitie van een B-attest doet aannemen dat de motivering van een dergelijk attest de redenen kenbaar moet maken waarom de leerling die het leerjaar met vrucht heeft beëindigd en die bekwaam wordt geacht zijn studies verder te zetten in een volgend leerjaar, in de ogen van de klassenraad toch de toegang tot welbepaalde richtingen moet worden ontzegd.

10. De leerling die zich niet kan vinden in de beslissing van de delibererende klassenraad heeft -destijds overeenkomstig het organisatiebesluit- het recht om bezwaar aan te tekenen bij een beroepscommissie, in de hoop vervolgens het schoolbestuur te overtuigen om de klassenraad opnieuw samen te roepen.

Wil zij enig nut hebben, moet die bij het organisatiebesluit geregelde beroepsprocedure er in ieder geval op gericht zijn om de klachten en de argumenten van een leerling te onderzoeken. Verzoeker mocht bijgevolg een antwoord op zijn bezwaren verwachten in de eindbeslissing van het schoolbestuur.

Het schoolbestuur beschikt voorts inzake de bekrachtiging van de studie niet over een eigen beoordelingsbevoegdheid maar moest overeenkomstig artikel 69 -en artikel 66- van het organisatiebesluit wel beoordelen of er redenen zijn om de delibererende klassenraad opnieuw samen te roepen, zonder zich met de inhoud van de te nemen beslissing te mogen inlaten. Hieruit volgt dat wanneer de delibererende klassenraad onwettig heeft gehandeld, zulks voor het schoolbestuur een reden moest zijn om die klassenraad opnieuw te doen samenkomen.

11. In het auditoraatsverslag wordt vastgesteld dat “noch de bestreden beslissing, noch de interne beroepscommissie afdoende geantwoord [heeft] op de bemerkingen van verzoeker”, dat de motivering “in genendele *in concreto* in[gaat] op de keuze voor een B-attest”, dat er “geen relatering [is] aan het geheel van de vakken”, terwijl verzoeker toch op het enige tekort voor Frans heeft gewezen.

In het auditorsverslag wordt besloten dat ook de klassenraad niet aantoont in de gegeven motieven van het B-attest de afweging te hebben gemaakt zoals vereist door het organisatiebesluit.

12. Verwerende partij spreekt die vaststellingen niet tegen in een laatste memorie, die zij immers niet indient. De Raad van State kan, na het eigen onderzoek van het dossier, de vaststellingen van het auditoraat volkomen bijvalen. Daarenboven stelt de Raad nog vast dat verzoeker ook terecht opmerkt dat de motivering van de bestreden beslissing een loutere stijlformule is, bruikbaar als een passe-partout voor alle weigeringen zonder van een individueel onderzoek te doen blijken.

13. Het middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de beslissing van het schoolbestuur van het Instituut Spes Nostra van 19 augustus 2010 om de over Hannes Deconinck delibererende klassenraad niet opnieuw samen te roepen.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 21 juni 2012,
door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
Geert Van Haegendoren,	staatsraad,
Pierre Barra,	staatsraad,
bijgestaan door	
Bram Van Thillo,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bram Van Thillo

Dierk Verbiest